Ч. 101. (896). Львів, суботa 4. мая 1910. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Потрясаючі сцени в Малій Раді.

„Кіевская Мысль“ з 29. с. м. описує наїзд німецьких військ на Малу Раду в сей спосіб:

Саме відбувалось засіданє Малої Ради, на котрім інтерпельовано правительство задля розказу ґен. Айхгорна що до заведеня німецьких судів на Вкраїні і розброєнє т. зв. синьої дивізії.

Міністри Голубович і Жуковський давали відповіди. В дебаті брали участь Порш, Винниченко, Зарубін, Мартос і инші вдаряючи остро в німецькі зарядженя і в непорадність правительства.

Около години пів до 4 по полудни підчас промови Рафеса відчинились двері за столом президії і в них появив ся німецький ляйтнант з відділом жовнірів в шоломах, що в руках держали карабіни наїжені баґнетами і револьвери.

„Іменем німецького правительства — грізно крикнув ляйтнант по російськи — приказую: руки в гору! ані рушити ся з місця!“

Всі присутні в салі підняли руки в гору. До отвореної салі стали вдирати ся зоружені жовніри, які заняли весь простір за столом президії. Всі члени Ради, міністри, журналісти, стояли з піднятими в гору руками. Тільки голова Ради проф. Михайло Грушевський не підняв рук і спокійно сидів на своїм місци. Перед ним стояли німецькі жовніри з револьверами спрямованими до його груди.

„Я закладаю рішучий протест проти введеня жовнірів до салі Ради“ — говорить по українськи професор Грушевський.

„Ви хто такий? — спитав його командуючий ляйтнант.

„Я голова Центральної Ради Грушевський“.

„А! Грушевський. Так, але тепер тільки я можу тут приказувати“ — відказав ляйтнант.

„Товариші прошу, збережіть спокій!“ — говорить Грушевський.

„Де тут военний міністер Жуковський, до міністер Ковалевський, де міністер внутрішних справ Ткаченко, де директор адміністраційного департаменту Гаєвський“ — став голосно викрикати командуючий ляйтнант.

„Я тут“ — відозвав ся тільки Гаєвський. На команду ляйтнанта окружила Гаєвського громада жовнірів. Його арештовано і виведено з салі.

Комендант став у проф. Грушевського домагати ся адрес викликаних міністрів. Грушевський не відказав на те нічого.

„А тепер — крикнув по російськи ляйтнант — кождий, що має оруже, нехай його негайно покладе на стіл президії. Хто не повинуєть ся сьому приказу буде розстріляний. Руки опустити“.

Всі опускають руки. До стола підходять кільканайцять осіб і складають на президіяльнім столі, перед проф. Грушевським, свої револьвери. Німецькі жовніри викидають з зложених револьверів патрони. Кождого з присутних обшукують жовніри і списують адреси всіх присутних членів Ради. Кождого записаного випроваджують до окремої комнати, поруч салі засідань. Кождий з членів, проходячи перед проф. Грушевським стискає йому руку. Небавом в окремій кімнаті, окруженій німецькими жовнірами, опинили ся всі члени Ради. Журналістів випущено на волю.

На салі з членів Ради остав ся тільки голова Грушевський. На бальконі стояла ще публика.

„Велїть публиці, щоб розійшла ся домів“ — звертаєть ся німецький комендант до Грушевського.

„Я сего не зроблю“ — спокійно відповідає проф. Грушевський.

„Прикажіть публиці розійтись“ — повторяє свій приказ німецький офіцир.

„Я сего не зроблю“ — твердо відказує ще раз проф. Грушевський.

Офіцир втретє повторяє свої слова, втретє стрічаєть ся з відмовою голови та сам приказує публиці розійтись.

У професора Грушевського переведено особисту ревізію. Жовніри розбігли ся по всіх кімнатах будинку Ради, переводячи і там ревізію, яка не минула й комнати проф. Грушевського. Перед будинком Ради стояли відділи німецьких військ з машиновими карабінами і панцирними самоходами. Арештованого Гаєвського вивезено самоходом. Арештовано міністра Любинського в будинку Ради. Всім членам Ради велїли Німці з будинку вийти. Остав ся там тільки в своїй кімнаті під домашним доглядом проф. Грушевський. При вході до Ради і перед кімнатою проф. Грушевського поставлено військові сторожі.

Вечером знято домашний арешт з проф. Грушевського. Німецькі вартовики з будинку відійшли і в будинку Ради стояли знова українські військові сторожі.

Перед скликанєм парляменту.

Відень. З президії інформують, що вівторок має зійти ся парлямент на довшу сесію. Міністер скарбу д-р Вімер предложить буджетову провізорію до кінця року. Припускають, що за так довгою провізорією не богато партій буде голосувати. На дневнім порядку найблизшого засіданя буде дебата в справі виживленя і нових реквізицій. Делеґації не зійдуть ся скорше, як по лат. Зелених Святах.

Відень 3. мая. В палаті послів погіршуєть ся положенє. Найблизше засіданє ледви чи зможе відбутись вівторок; на всякий случай тріваловби воно недовго. Виявилось, що презс. мін. Зайдлер не вспіє порозумітись до тої пори з поодинокими сторонництвами. Німецько-національні партії не зясували свого становища, бо й з Поляками не прийшло до порозуміня. Чехи і південні Славяни підуть всею силою проти правительства, мабудь і українські посли — думаємо, — мають доволї причин виступити проти теперішнього правительства. Вистане вказати на події на Україні та на невиносимі відносини в краю Тому то в наслідок заостреня положеня скликав Зайдлер на суботу нараду провідників партій. Чехи, як зачувати, не являть ся на тій нараді. Поляки мали в тій справі в четвер нараду при участи мін. Твардовського та членів палати вельмож: ґр. Голуховського й Білінського.

Не конференції провідників партій має през. Зайдлер зложити важні заяви в справі нових переговорів з Угорщиною та в справі виживленя, які спонукують правительство відложити реченець скликаня палати послів, що й дасть змогу по нових переговорах створити для палати більшість зложену з Німців, християнських суспільників та Поляків.

Скликанє польської Ради Стану.

Варшава, 29. цвітня. (Вольф). Реченець скликаня Ради Стану назначено на 20. мая. Кабінет Стечковського задумує ще перед літними феріями внести законопроєкт про земельну реформу.

Виборча реформа в пруськім соймі.

В пруськім соймі ведуть ся тепер бурливі наради над виборчою реформою до пруського сойму. Як звісно, правительство і цісар Вільгельм прирекли перевести жадану реформу можливо як найскорше. І якраз тепер почав над нею радити сойм. Ненадійно виступила на засіданю дня 29-го цвітня партія юнкрів з жаданєм, щоби виборчу реформу відложити аж на повоєнний час. Стеей виступ юнкрів викликав в соймі велику бурю. Між иншими забрав також голос президент міністрів ґраф Гертлінґ і заявив, що правительство з проєктом юнкрів не годить ся. Правительство рішило перевести тепер виборчу реформу. Коли не дасть ся населеню реформи, прийде напевно в краю до поважних потрясень, а до сього правительство не може допустити.

В подібнім дусї говорив також міністер внутрішних справ др. Древс.

Берлін 2. мая. Палата послів голосувала нині над предложенєм о виборчій реформі.

Вислід поіменного голосованя був слідуючий; рівне право виборче відкинено 235 голосами проти 183, а принято плюральне право 233 голосами проти 183. Після голосованя відложено наради до пятниці.

Перед воротами Петрограду.

Петроград, 29-го цвітня. — Дня 22-го сего місяця прийшло до битви між білою і червоною ґвардією коло Теріок недалеко Петрограду. До Петрограду прибуло богато поїздів з раненими червоно-ґвардійцями.

Місто Виборґ відтяте від Петрограду. Російські війська дістали приказ опустити

Фінляндію. Ті частини, що добровільно хочуть покинути Фінляндію, мусять розоружити ся. Правительство російське буде боронити границь Росії, як би ворожі війська хотіли її перейти.

Листи з подорожи по Україні.

Херсон дня 10. цвітня 1918.

(Далі).

Провівши на Волини зверх півтора місяця, одержали ми приказ вибиратись на полудне. Так передав я моє діловодство другому і пішов ще на виїзднім до українського уїздного комісаря п. Останенка та просидів у него з півтора години, обговорюючи ріжні справи. Молодий се чоловік, але доброї волі і охочий до роботи, котрий сподіваюсь доведе повіт до ладу. Другого дня рано виїхавем звідти і доганяв мій відділ, що вже передше вирушив. Минув Вишгород і коло полудня станув на австрійській границі, в селі Шилах, а далі звернув до Нового Села і Шельпак. В Новім Селі є аптикарем наш чоловік, п. Голінатий, і у него найшов я мою компанію на обіді. Тут відвідали ми ще докторшу, матір кількох гарних панночок, відтак переїхали до Шельпак, поступаючи до гостинного дому о. Голінатого, а далі пустили ся (поминаючи наші Підволочиска) до закордонної стації Волочиск, що лежить яких 3 км. за містом.

Тут не найшли ми ніякої вільної кватири і звернулись до православного пароха, котрий відступив нам одну комнату. Парох, чоловік літ 45, родом з волинської губернії, говорив гарно по українськи, навіть сказатиб літературним язиком. Жінка його, видно також з дуже інтеліґентної родини, говорила з нами тоже по українськи, але вже з хахлацька. Діти, донька літ 17, і хлопчик літ 12, не говорили зовсім по українськи. Дівчина курсистка з Одеси, відносилась навіть неприхильно до української мови, кажучи, що не думає по українськи учитись. А коли я замітив: що тоді нема їй чого на Україні жити, заявила резонно, що наколиб родичі позволили, готова виїхати в Москву. (Видно, чуже виховане зробило на ній хочби часово своє діло). За те хлопчик буде видимо Українцем. Він ходив до кадетської школи в Одесі, але сего року остав ся ізза несупокоїв в дома. На мій запит: „щож молодче, тепер мусиш бути Українцем, бо нині вже всі кадетські школи є українські“, відповів мені з видимою радістю: „ну, то стану Українцем!“ „А хибаж ти ним не був до тепер“, питав я дальше; на те сказав сміло: „я був ним, бо я тут родив ся!“ Гарний і цікавий хлопчина. Старий парох по переконаню — бодай з дуже обережної його розмови виніс я таке враженє — був істинно русский, котрий інтересував ся рухом Галичини і Прикарпатської Руси та общества Качковского. Розуміє ся тепер він присів і не знає на разі, чого держати ся.

Тут видівем ще, що дуже велике враженє зробив на него як і на весь зелізничий персонал стації розпорядок Укр. Центр. Ради, зглядно міністра зелізниць, що до двох місяців мусить бути урядоване ведене в українській мові, а всі, що не схотять сему піддатись, будуть зі служби звільнені. Знаю, як приходили до пароха урядники зелізничі о пораду в сій справі, і здає ся, що він як найбільше свідомий української мови має давати їм лекції язика і правописи. З язиком то піде; але з правописею не знаю чи дасть собі раду, бож питав мене, як пишуть ся деякі слова. На кождий случай, як з сего видно, українське правительство бере ся серіозно за діло українізації.

(Далі буде).

НОВИНКИ.

— Як вивезено фінансіста Доброго? Про таємниче вивезене київського фінансіста Доброго пишуть „Послѣднія Новости“:

В ночи на 25-го цвітня явилась в помешканю А. Ю. Доброго група з шести людий інтеліґентного вигляду. Пятьох з них було одягнених по урядницькому, а один по офіцирському. Сей останний показав приказ якогось „Комітету спасеня України“, а після иншої інформації — комісії в цілях борби з протиреволюцією. Вони заявили Доброму, що він арештований і казали іти за собою. Ніякої ревізії в помешканю Доброго не переводили. Арештованого відвезли в незвіснім напрямі. По 20 мінутах надїхав під помешкане Доброго автомобіль і двох з попередної ґрупи увійшли до середини і заявило жінці Доброго, що муж її просить папіросів і що вона може бути про нього спокійна. — Арештоване Доброго викликало в правительственних кругах здивоване, бо тут ніякого приказу арештувати Доброго не видавано. Припускають, що Доброго арештувала ґрупа експропріяторів в тій цїли, щоби дістати викуп, або незвісна близше ґрупа фанатиків, що творять партію „Оборонців інтересів України“.

— Зі сумних досвідів. „Відродженє“ доносить, що з наказу Головного Військово Прокурора було призначено переслухане про діяльність бувшого Головного Командуючого Українським фронтом генерала Щербачева. Висліп такий:

З часу оголошеня України самостійною державою, ґенерал Щербачев зложив з себе обовязки головного командуючого українським фронтом, зоставшись командуючим румунським фронтом. Обовязків головного командуючого він не передавав нікому.

Українського Комісара румунського фронта було віддалено з Совіта Комісарів, таким чином Україна зостала ся без представника на румунськім фронті.

Ґенерал Щербачев, без усякої контролї з боку української Держави, почав хозяїнувати на фронті.

Він зорґанізував добровільну офіцерську бриґаду, в яку передавав майно українських частин. Були випадки, що офіцири бриґади самі реквірували майно. Де взагалі діло ся се майно — невідомо, але є дані, що частину майна продано офіцирами Румунії.

Майно фронту або продавалось Румунії (як наприклад продано 90.000 коний на суму 3,000.000 лей), або просто захоплювалось Румунами. Жадного протесту з боку влади не було. Гроші за продане майно йшли до „Скарбниці Головного Командуючого“. Є вказівки, що з сих гроший давались нагороди й допомоги штабовим офіцирам. Румунам передано також до 250 полевих гармат і декілька важких.

Невідомо, також, яким чином ліквідовано коний фронту скількістю до 400.000.

Румунський уряд признає господарем фронту Щербачева, через що необхідно оповістити румунський уряд, що Щербачева усунено з посади командуючого фронтом.

Ґенерал Щербачев і його штаб не визнають Україну, як самостійну державу.

Беручи на увагу все попереднє, доручено старшому військовому слідчому розпочати слідство.

— З Винник коло Львова пишуть нам: Дня 21 цвітня с. р. здавав посольський звіт посол д-р Володимир Бачинський. Велика саля місцевої читальні була виповнена по береги людьми місцевими та доколичних сіл. Збори отворив голова місцевої політичної орґанізації о. Григорій Гірняк, який теплими словами згадав помершого посла о. Йосифа Фолиса, підносячи його заслуги при орґанізації повіту. Відтак представив зборам нового посла п. д-ра Волод. Бачинського. Сей в довшім рефераті зложив вичерпуючий звіт з діяльности укр. послів від вибуху війни аж по нинїшний день, згадуючи з окрема тяжкі часи ерц Штірка про вплив російської революції на наше парляментарне положенє, про ухвали найважнїйших законів виданих в часї воєнцім, про мир в Берестю, а свою промову закінчив окликом

В. МАСЛЯК.

З переживань бучацького монастиря.

(Кінець).

Натомість на зводі переважає синя, дуже лагідна краска зоряного неба, що над головним престолом прикрашено летючими ангелами, лукуючими над побідою Голгофти, представленої в прегарнім фресковім образі за великим престолом. На тім престолі теж мистецьке путивце. Австрійський полонений-різьбар вистроїв оригінальний кивот в виді мініятури церковного фронтону, отже головної входової стіни і обох вірно скопіованих веж!

Артистичний смак устеріг Дідушенка від пересадного золоченя. Ужив його лиш там, де сего вимагала ідея послуху — щоби надмір золотарської штуки не пригасив народньої орнаментики. Снїдава краска в позолочених капітелів вимраморованих влучно „глухих“ (вистаючих із стіни) стовпів, легкі золоті лінії і арабески в такім-же самім тоні на ґзимсатурі і на ребрах склепленого зводу, все то відбиваєть ся і переливаєть ся в позметї цїлости мов лагідне а неразяче проміне сонця від золотистої та маком і волошками уквітчаної ниви колоснистого збіжа.

Все разом манить і пестить уяву, а серце радіє, що її на галицькій Україні — о скільки я знаю — першій бучацькій церкві судило ся розпибаня такої краси, що підходячи під естетичні вимоги Українця, мусить ублагороднювати душу простолюдя та що рішучо виходить поза межі давного і утертого галицького шабльону. Шабльонови сему завдячуємо такі чудасії, як приміром тяжка і студена византійська прикраса гр.-католицької катедри в Перемишли, побудованої в доволї чистім романськім стилю; завдячуємо йому дивовижну і дуже несмачну орнаментику катедральної церкви в Станиславові, де всю увагу видця поглочує неймовірно страшний вид волитенського сатани — — а навіть прикрасу церкви св. Юра у Львові, попутані неєуцїльні а чужі мотиви далеко не достроюють ся до вимогів нашого обряду та надавалиб ся радше до першого-ліпшого костела на провінції.

Правда, в львівській семинарицькій церкві і в церкві оо. Василиян на Жовківськім можна теж бачити змаганя в напрямі орнаментики на народних мотивах, але одно і друге можна уважати лишень пробами. Душі артиста в тій роботі не було і тому вийшла вона неслїдно, блїдо і на загал доволї мізерно. От-чому обнова бучацької монастирської церкви була для мене такою радісною несподіванкою.

Мрів я про таку її форму і такий вигляд. Якщо ще поведеть ся ігуменатови до сього, що зроблено, приноровити відповідно структуру іконостаса і бічних престолів, вставити в вікнах лагідні а не надто темні вітражі — то церква ся стане гарним монументом своєрідної і правдивої української штуки.

Весь орнамент викінчено в ній олійним матеріялом, а се знову дає спромогу удержати храм в постійній і рівній охарности. — Щітка, літна вода, мило та зручні руки се одинокі середники, якими таке мальоване відчищує ся основно з всїлякого бруду, нечистоти і замараня.

На жаль всї майже церкви наші так розбогатїли прикметами нехарности, що відай, чи не гріхом уважало би ся обмітаня стільки разів посвячуваних порохів і свяченою водою окропленого сміття.

Львів. 20. цвітня 1918.

ФАТА МОРҐАНА На час передсвяточний від 1. до 4. в кіні Площа Марійська ч. 10.

ЖИТЄ і МУКА ІСУСА ХРИСТА.

Всім Кружкам Консументів Народної Торговлї

поручаємо зголосити ся сейчас письменно в ц. к. старостах по карти побору на цукор на місяць май 1918. При тім звертаємо увагу, що на кожду особу чи молодий, чи старий, (також і діти) маючий чи бідний, припадає по пів клґ. цукру на місяць для сіл, а три чверти клґ. для міст. Зголосити ся має голова або справник, предкладаючи спис членів і скількість осіб на прокормленю, котрий має ствердити або уряд громадський або місцевий парох. На случай відмови видачі карт побору, або невидачі цукру через гуртівника, дайте сейчас знати до Народної Торговлї Львів, Ринок 36. Повітові Роздільні повинні о тім повідомити всї свої Кружки Консументів.

в честь воскресшої української держави. Над світом посла вивязалась довша дискусия, в якій брало участь богато учасників так селян як і священиків. Весїдники в ярких словах представили надужитя які діють ся по селах при реквізиціях збіжа та худоби. З окрема напятнували діяльність львівської експозитури будів., яка в першій мірі відбудовує двори та поляків. Вкінци збори ухвалили одноголосно слїдуючі резолюції: 1) збори ухвалюють У. П. Р. заяву довіря а з окрема послови д-ру В. Бачинському, 2) збори жадають як найскоршої ратифікації мира з Україною через Австрію, 3) збори домагають ся утвореня окремого коронного краю зі східної Галичини, Буковини і Угорщини в межах Австрії.

— **Карти вступу на концерт Тов-а М. Лисенка** майже усї видані. Хто з інтересованих карт ще не підняв, зволить зголосити ся найдальше до суботи вечер в канцелярії Тов-а (ул. Шашкевича 5).

— **Большевики серед Мадярів.** „Voss. Ztg“ довідуєть ся з Копенгаґи, що в таборі полонених в Омску і Березовці (Забайкальська область) на початку марта с. р. збунтували ся в наслідок большевицької аґітації угорські жовніри і увязнили своїх офіцирів, між котрими було кількох Німців, Поляків і Українців. Ворохобники відібрали старшині гроші, здерли з своїх наставників одїж, обув і відібрали їм офіцирський харч. З заінпровізованого арешту вирвав ся щасливо один офіцир і удав ся до данського посла в Омску з просьбою о інтервенцію в тій прикрій справі. Посол відніс ся сейчас до тамошного совіта з жаданем увільненя заграничних офіцирів і покараня виновників замаху та російської сторожі, що допустила до таких безправств. Та замість обітниці опіки над заграничними підданими дістав посол відповідь, що совіт уважає ту справу чисто австро-угорською і мішати ся в те не буде. Своєю дорогою казав совіт видати тим жовнірам оружє, щоби берегли увязнених. Що відтак стало ся — не знає ще кореспондент згаданого дневника.

— **Нова армія в Московщині.** Поки-що сформовано в Москві 5—6.000 чорногої ґвардії. Складаєть ся вона більшостю з безробітних. Дисципліна в армії дуже погана. Анархісти формують т. зв. чорну армію, а прихильники установчих зборів т. зв. синю армію.

— **Програми концерту** муз. тов-а ім. М. Лисенка, який відбуде ся дня 9. мая с. р. є до відібраня в канцелярії тов-а, щоденно між 3—6 пол. Хто не відбере замовлених програмок до суботи (4. V.), тратить до них право.

— **Подвиги польських леґіонерів на Україні.** Михайлович у статї „По Україні“ пише в „Відродженю“ таке: Ось що трапилось в с. Качанівці. Сюди завітав гурт леґіонерів на чолї с панною леґіонеркою, донькою качанівського поміщика. Прийшли і стали домагати ся, щоб селяни повернули забрані з економії коні. Счинилась сварка, Селяни побили леґіонерів і прогнали. Через який час зявив ся сюди відділ леґіонерів 3 корпусу і почав стріляти з гармат і скорострілів. Вони спалили і знищили 400 господарств і покалїчили богато людий. Се ганебне діло робили від імени В. Ради: „Рада наказала, щоб ви отдали кеній,.. Рада післала карати вас за неслухняність“ — казали леґіонери селянам і селяни вірили їх брехливим словам та кляли Раду. День при днї ходили голодні і босі селяни на попелищах та проклинали „панську“ Раду, аж поки не завітав сюди військовий міністер Жуковський і не розяснив їм, що Рада ніколи і не думала посилати леґіонерів на екзекуцію, що все се брехня, І не в однїй тільки Качанівці роблять ся ганебні діла від імени Ц. Ради, а таких Качанівок є богато на Україні, як богато у нас і ворогів.

— **Зїзд журналїстів в Київі.** Дня 22 цвітня відбули ся в помешканю літературного-артистичного клюбу в Київі збори київського товариства діячів преси з участю журналїстів, які досї не входили в склад членів названого товариства. На черзї дня питаня про всеукраїнський зїзд журналїстів.

Обмірковано і ухвалено програму зїзду та основи заступництва на ньому. Зїзд має бути скликаний на 19 травня з такою проґрамою: 1) доклади в місць про становище преси, 2) утворене всеукраїнського комітету оборони вільного слова, 3) орґанїзація всеукраїнського союза письменників, 4) орґанїзація телеґрафічного аґенства і 5) законодатні підстави до оборони волї слова. На зїзд мають право посилати: виданя, які виходять частійше ніж раз на тиждень у Київі, Одесї, Катеринославі й Харкові по 3 заступники, з инших міст по 2, всї инші періодичні виданя по 1-му; літературні товариства по 2 заступники на кождих 50 членів; літературні підприємства по 1-му заступникови. На кінці збори обрали від себе заступниками до підготовчого бюра по скликаню зїзду — К. Сухових, А. Бема та К. Василенка.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 4-го мая 1918.

Нині: 4-го цвітня: греко-кат.: Януарія і ни. св., римо-кат.: Фльоріяна.

Завтра: 5-го мая: греко-кат.: Світ. Воскр. Іс., римо-кат.: 5 Н. по Вел.

| **Укр. Нар. Театр Тва „Бесїда“** дир. К. Рубчакова Львів саля „Тва ім. М. Лисенка“. Неділя, 5 мая 1918 Воскресеніе штука на 4 дії Чубатого. Понеділок 6 мая 1918. по пол. о год. 3-ій Назар Стодоля штука на 3 дії Т. Шевченка, в П. дії „Вечерниці“ Ніщинського, веч. о год. пів до 8-ої Маруся Богуславка, істор. драма на 5 дій М. Старицького. Вівторок 7 мая 1918 о год. 3 по пол. Запороський клад, нар. оперетка на 3 дії Ванченка, веч. о год. під до 8-ої Хмара, нар. драма на 5 дій А. Суходольського.

| **Церковний спів:** В Преображенській Церкві відспіває міш. хор під управою о. проф. Турневича:

А) В Велику Пятницю о 6. год. вечер: 1) Бортнянського: Благообразний Йосиф. 2) Лисенка: Камо пойду. 3) Бортнянського: Живий в помощи Вишняго. 4) Gounod: Под Твою милость (Ave Maria). 5) Бортнянського: Оскую прискорбна еси. 6) Азїєва: Душе моя.

Б) В Сьвітлу Неділю о 9. год. рано: 1) Гесселього Службу Божу. 2) Бортнянського концерт 28. В) В Світлий понеділок о 10 год. рано: 1) Вербицького Службу Божу. 2) Бортнянського Концерт 4. Г) В Світлий Второк о 10 год, рано: 1) Седляка Службу Божу. 2) Бортнянського Концерт 12. — І. Туркевич.

| **Програма Конперту** уладженого дня 9 мая 1918. заходом Тов-а ім. М. Лисенка у Львові велика саля Тов-е ул. Шашкевича ч. 5. Початок точно о годині 8-ій вечером. І. часть. 1. Васись Барвінський: Praeludia а) E-moll б) Pastorale в) Chorale фортепяное сольо відограє автор.

2. а) Лисенко: Народні пісні, б) Січинський: Дума про гетьмана Ничая, тенорове сольо п. Романа Любинецького.

3. Василь Барвінський: Trio a-moll Andante Sentimentale. Allegro energiko. — Andante sostenuto Allegro giocoso, (Коломийка) на фортепян, скрипку, чельо, відограють п. п. В. Барвінський, Ев. Перфецкий і В. Бережницький.

4. а) Лисенко: „Айстри“ б) Puccini: Арія з опери „Tosca“ в) V. Novak: Мелянхолійні пісні любови, сопранове сольо п. Ол. Парахоняківної.

II часть. 5. Heydn: Koncert, чельо сьо п. Бережницького.

6. Beethoven: Sonate a-dur (Kreutzer) Adagio sostenuto. Presto, — Andante con Variazioni. — Finale Presto скрипкове сольо п. Е. Перфецького.

7. а) Ch. Gounod: „Cavatine“ б) Massenet: Werther-arie тенорове сольо п. Романа Любинецького

Дострій фортепяновий в руках п. п. Ст. Туркевичівної, В Барвінського і Б. Дриманика. Фортепян Безендорфера зі складу Гешелеса (дім Шопена) у Львові. Початок точно о год. 8-ій вечером. Підчас продукції двері зачинені.

| **Краєвий шкільний зїзд** відбудеть ся у Львові дня 20 мая 1918. року в салї Сокола Батька при вулици Руській, дім Днїстра о годині 10. перед полуд. із слїдуючим дневним порядком: 1. Отворене зборів. 2. Вибір президії. 3. Звіт з діяльности від 1/12 1913 до 1/5 1918. 4. Дискусія над звітами. 5. Звіт контрольної комісії і уділене абсолюторії. 6) Відношене К. Ш. С. до У. Т. П. і до культурної Ради і рішене в тих справах. 7. Вибір тіснїйшого комітету. 8. Інтерпеляції і внесеня (після § 32 реґуляміну.) В Зїздї беруть участь: А) Зі Львова: І. Члени ширшого та тіснїйшого комітету К. Ш. С. П. Всї члени Виділів отсих товариств: 1. Просвіта. 2. У, П. Т. 3. Наукове Тов-о ім. Шевченка. 4. Учит. Громада. 5. Взаїмна Поміч учителів. 6. Укр. Студ. Союз, культурної Ради. Ш. По одному делеґатови виділів товариств: 1. Жіноча Громада. 2. Кружок катехитів. 3. Тов-о св. Петра. 4. Тов-о св. Павла. 5. Тов-о ім. Пе-

гра Могили. 6. Сокіл-Батько. 7. Акад. кухня. 8. Тов-о Акад. Громада. 9. Тов-о Основа 10. Тов-о „Сільский Господар. 11. Кружок укр. богословів. IV. По одному делеґатови укр. часописий. Б) З краю; I. По одному делеґатови Філій товариств: 1. Учит. Громада. 2. Просвіта. 3. У. П. Т. 4. Взаїмна Поміч учителів. 5. Сільский Господар. 6. Укр. Студ. Союз. II. По одному делеґатови повітових орґанізацій укр. політичних сторонництв. III. По двох делеґатів шкільних комітетів. В) Жертводавці „Рідної Школи“, коли зголосять свою участь через місцеві орґанізації. Г) Посли парляментарні і соймові, особливо члени клюбових шкільних комісій. Делеґати та жертводавці повинні зголосити свою участь через свої орґанізації та товариства найдальше до дня 24. грудня б. р. до канцелярії К. Ш. Союза, звідки вишле ся карту вступу. Участь в зїзді просить ся зголосити на кілька день наперед на руки підписаного.

Іван Кивелюк
голова.

Загальні збори „Українського Консума“ відбудуть ся в українській ґімназії на II. поверсі (Рутовського 22.) в суботу дня 11 мая 1918. о год. 4 годині пополудни з дневним порядком:

1. Справа абсолюторії Дирекції за рік 1917.
2. Вибір „Надзірної Ради“.
3. Внесеня і інтерпеляції.

Надзірна Рада.

ВІДОЗВА.

до Всч. ОО. Духовних, Чиновних Громадянок та Громадян, Хвальних Товариство і Орґанізацій, парохіяльних Комітетів, церковних Братств і громадських Урядів, шкільної Молодіжи і Всеї української суспільности

Для несеня матеріяльної і моральної помочи українському населеню Галичини, яке так тяжко потерпіло від світової війни, завязав ся Митрополичий Комітет Ратунковий під покровом всіх трьох галицьких греко-кат. Архієреїв.

До сповненя свого завданя Комітет потрібує помочи ширшого загалу і гроший. Кому лежить на серці поміч тим нещасливим, що їх війна зруйнувала, зволить приступити в члени льокального Комітету складкового і заняти ся збиранем жертв і складок на ціль Комітету.

Високе ц. к. Намісництво у Львові затвердило статут Комітету, а рішенем з дня 4. цвітня 1918 р. ч. 6540 През. дало дозвіл на збиране добровільних жертв і складок на його цілі по цілім нашім краю, протягом цілого світлого тижня т. є. від 5. до 12. мая н. с. 1918 р.

Льокальні складкові Комітети зволять з покликом на згадане розпоряджене повідомити свої ц. к. Староства про склад Комітету, а після укінченя збірки прислати виказ жертв до М. К. Р. у Львові, ул. Бляхарська. ч. 9., а гроші на руки Краєвого Союза Кредитового, Ринок ч. 10. ч. вкл. кн. 11.000.

Поратувати тих нещасливих, які понесли великі жертви при обороні краю і держави, є нашим християнським, горожанським і народним обовязком. Наш український нарід мусить сам себе поратувати, а помочи треба скорої і щедрої, бо нужда велика, нарід гине від біди, голоду і холоду.

М. К. Р. має надію, що на його голос відкликне ся кождий, кого війна пощадила; у такій наглій потребі ні одна парохія, ні одна церков, ні одно братство, ні одна читальня, ні одно товариство, ні одна громада, ні одна вкінци Українка та ні один Українець не відкаже своєї щедрої помочи і щирого попертя. А слези радости і вдячна молитва сиріт, бездомних, голодних, неодітих, необутих і скитальців нехай стане за заплату.

Від Митрополичого Комітету Ратункового.

У Львові, дня 14. цвітня 1918 р.

Виконний Видїл М. К. Р.

Д-р Боцян Еп. вр. провідник, Гр. Микитюк, за секретаря. 558 3—5

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др Ф. Вашіц

оборонця в справах карних і військових

Львів, ул. Колонтая ч. 4.

Краєвий адвокат

Др Володимир Бачинський

відновив адвокацьку канцелярію

в Підгайцях.

ОКУЛІСТ

Др Ярослав Грушкевич

буде ординувати в Станиславові від 3—15 мая с. р. в домі п. Хованця (коло почти).

Дентистичне заведене

Дра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймоване зубів без болю і пльомбоване. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині. Пацієнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі

ОГОЛОШЕНЯ.

Соліцитатора рутинованого

пошукує канцелярія адв. дра В. Бачинського в Підгайцях. Згодошеня під адресою: Др В. Бачинський — Львів Супінського 19. Оферти не приняті полишать ся без відповіди. 473

Памятка з Берестя!

фотографічні знимки з підписами делеґатів на мировім договорі в Берестю можна купити в обох українських книгарнях по 3 кор.

Коректора

прийме сейчас „Укр. Слово“.

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“.

I. серія: „Нашим найменчим“ (1—10) (Ілюстроване видавництво для дітий). Редактор: Антін Крушельницький. Ілюструє: Анна Кульчицька.

1. Дурень і його жінка жаба-панна, народня казка 14 ілюстр. — 50 с.
2. Богатий Марко, народня леґенда, 14. ілюстр. — 50 с.
3. Лисиця і вівця, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.
4. Котик і півник, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.
5. Два брати — грішник — китайські нар. казки, 14 ілюстр. — 50 с.
6. Цар Лев, народня байка, 30 ілюстрацій — 1 К.
7. Повінь, китайська народня казка, 14 ілюстр. — 50 с.
8. Господар і вуж, народня байка 14 ілюстр. — 50 с.
9. Пімста звірів, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.
10. Сорока і когут, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.

Замовленя приймають:

1) „Союзний Базар“, Львів, Руська ч. 20 (при більших замовленях 15 процент опусту).

2) „Книгарня Тов-а ім. Шевченка, Львів, Ринок 10. 4—10

ПОЗІР! ВАЖНЕ!

Хто хоче без учителя навчити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас українсько німецький

—САМОУЧОК—

(зі словарцем)

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане). Ціна К 3. з почтовою оплатою К 3·50.— Висилка лише за готівку. Замовленя і гроші прошу присилати на адресу: А. Окпиш, Львів ул. Кадецька ч. 4.

УВАГА: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів

НОВА КНИЖКА:

„Техніка у світовій війні“

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутніх та морських. Написав Юрій Левицький.

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про динаміт, екразит, пушки, гавбиці, мозджіри, кріси, панцирні потяги, кораблї, кружляки, дріднавти, підводний човен, бездротний телеграф, турбіни, мотори, торпеди.

Ціна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на поручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед прислану: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

	У Львові:	В краю і державі:	За границею:
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні . . . . . 56 карб.
„ півроку	22·— „	28·— „	В Німечині . . . . . 56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах . 84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „	

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Слова товстим друком подвійно. Постійні оголошеня на суботу і оголошеня за осібною

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19

BIBLIOTHECA UNIVERSITATIS K. U. L.